

Zázračné cvičení

V doprovodném programu na Malé scéně se v pátek 31. března představili bývalí členové souboru Východočeského divadla Stanislava Jachnická, Stanislav Lehký a Josef Vrána v komorní hře **Zázračné cvičení**, kterou inscenoval režisér Michael Tarant, rovněž s osobní zkušeností z pardubického angažmá.

Celý příběh se odehrával v místnosti terapeuta, kam přichází manželský pár vyřešit svou vztahovou krizi. Zcela běžný terapeutův úkol se ale mění v zapeklitou výzvu, která jej staví do pozice, kdy je nucen použít i ty nejobtížnější psychologické techniky, aby vztah zachránil. V průběhu hry se několikrát role terapeuta a klienta obrací, a účastníci tohoto sezení si tak navzájem nastavují zrcadlo, které má vést k lepšímu pochopení druhého, ale častokrát je spíše důvodem k další hádce. Vše nemusí být takové, jak se zdá. Vtipně pojaté glosy z manželského života a přesná souhra herců nabídla odlehčený humor. V civilně pojatém herectví často mizely hranice mezi diváky a herci. Terapeut tak často vstupoval do dialogu právě s diváky, kteří si mohli na vlastní kůži také vyzkoušet některou z předváděných psychotechnik. Skrze trefný humor narážející na manželské peripetie nakonec všechno dobře dopadlo a vztah zůstal zachráněn. Což se úplně nedá říci o vztahu terapeuta s jeho ženou, kde se ukázalo, jak často a snadno může někdo kázat vodu a pít víno.

NeH

Připravil R. Smetana, úprava K. Formánková, grafika na titulní straně MAXX CREATIVE s.r.o.

Realizaci projektu podporuje:

Ubytování zajišťuje:

Významní sponzoři:

Sponzor
Kuličky smíchu:

Sponzoři cen festivalu:

Rozvojový fond
Pardubice a.s.

Sponzoři festivalu:

Hlavní mediální partner:

Mediální partneři:

GRAND Festival smíchu se koná pod záštitou ministra kultury ČR Martina Baxy, hejtmána Pardubického kraje Martina Netolického, primátora města Pardubic Jana Nadrchala a prezidenta Herecké asociace Ondřeje Kepky. Za finanční podpory Ministerstva kultury, Pardubického kraje a statutárního města Pardubice.

Východočeské divadlo Pardubice

23. GRAND FESTIVAL SMÍCHU

27. března – 3. dubna 2023

Pořádná porce humoru!

VIII. pondělí 3. dubna 2023 FESTIVALOVÉ NOVIN(KY)

Dnes ještě nekončíme...

Sice se dnes slavnostně uzavírá soutěžní část 23. ročníku GRAND Festivalu smíchu, smát se s Východočeským divadlem však můžete dál, a to nejen při komediích z bohaté nabídky stávajícího repertoáru (Velká bankovní loupež, Ona není vadná!, Normální debil 1 a 2, Fantastické divadlo, Pan Kaplan má třídu rád atd. atd.), ale samozřejmě i u komedií **EPILOGU** festivalu. 29. dubna ještě uvedeme salonní komedii s jemnými erotickými prvky **Lordi** podle

fragmentů nedokončené hry velkého Oscara Wilda, která pojednává o třech mužích, kteří systematicky svádí londýnské ženy, až se sami chytou do vlastní pasti. Upozorňujeme, že v inscenaci se používá řada vulgarismů!

Letošní ročník přehlídky nejlepších divadelních komedií 2. května definitivně zakončí komedie chorvatského dramatika Miro Gavrana **Muž moji ženy**, kterou do Pardubic přiveze pražské Divadlo Na Fidlovačce. Přijďte se podívat, jak to dopadne, když jedna žena celých pět let podvádí dva muže, nic však netrvá věčně a jednou všechno praskne... A za rok při 24. ročníku festivalu opět na viděnou!

I letošní Galavečer smíchu v režii PETRA SVOJTKY

Herec, režisér **PETR SVOJTKA ml.** je z rodiny divadelníků. Vytvořil celou řadu úspěšných inscenací nejen v Čechách, ale i v zahraničí. Na letošním festivalu má hned několik rolí. Jednak k nám na festival přijel soutěžit za ostravské divadlo Aréna se svou inscenací **Naši furianti**, jednak se v doprovodném programu objevily další jeho dvě inscenace, a především je režisérem dnešního **Galavečera smíchu**.

Letos to je podruhé, co jste spolupřipravil Galavečer smíchu. Je z minulého roku něco, co se podle vás osvědčilo a chcete v tom nadále pokračovat?

Nevím, jestli se něco osvědčilo, ale zdá se, že to našemu autorsko-realizačnímu triu Janků-Svojtky-Vydra loni překvapivě nějak prošlo. A protože jsme byli znovu osloveni, tak v tom pokračujeme i nadále. Tedy letos.

Může se člověk zasmát vtipu, když mu dopředu řeknete, že se jedná o vtip?

Je-li vtip postaven tak, že má být dopředu řečeno, že se jedná o vtip, pak určitě. Dám příklad – *Znáš ten nověj vtip: „Idioti, řekněte ‚ne?‘“* I když tomuhle vtipu se po odpovědi respondenta spíš budou smát ti, co stojí okolo.

U Galavečera smíchu se očekává, že bude humorně pojatý. Snažili jste se tato očekávání naplnit, nebo naopak hledáte jiné pojetí?

No, především jsme se snažili, aby to naplnilo očekávání, že to ještě jednou projde.

Vaše inscenace uváděné na letošním GRAND Festivalu smíchu (Be My Baby, Neperte se prosím vás! a Naši furianti) se zabývají vztahy v rodině. Inspirovala vás u jejich přípravě nějak konkrétně i vaše rodina?

Naše velice rozvětvená, velice rozmanitá a dosti bizarní rodina mě inspiruje u příprav úplně každé inscenace. Tedy i u těchto tří.

Čím jsou Naši furianti blízcí současnému českému divákovi?

Naši furianti jsou velice britkou hrou o tuposti, o nemyšlení, o mimořádné zanedbnosti. To jsou, myslím, trvalé hodnoty, které patří k českému národnímu „rodinnému stříbru“. Tím jsou podle mě blízcí i současnému českému divákovi.

Jste především divadelní režisér, ale k herectví máte blízko. Čím vás herectví přitahovalo / přitahuje?

Na herectví mě kdysi přitahovaly především herečky. A to do té míry, že jsem před časem jednu z nich přitáhl až před oltář. Bylo to v Řecku, na ostrově Ithaka. Řekla mi tam své „NE“, což řecky znamená „ANO“. Vyložil jsem si to v překladu do češtiny, i když i druhá varianta byla relevantní. Čili od té doby mě už jiné herečky nepřitahují.

Kdybyste měl svůj život přirovnat k divadelnímu žánru, jaký by to byl?

Skeč z Monty Pythonů.

JoL

PETR VYDRA o úskalích stand-upu: autenticita je klíčová

Komik **PETR VYDRA** byl patronem čtvrté soutěžní inscenace **Kouzelná Flétna** Divadla v Dlouhé. Znovu ho na našich prknech uvidíme dnes jako moderátora **Galavečera smíchu**, čehož se zhostil i vloni. Petr Vydra hovoří o jeho přítomnosti na podiu, českém stand-upu i o vtahu mezi trapností a zábavou...

Existuje něco, co zaručeně všechny rozesměje?

Já myslím, že ne. Co ale rozhodně funguje, je autenticita. Pak samozřejmě existuje spousta věcí, které dobrému vtipu pomohou. Jako třeba načasování, slovosled atd. Jinak neexistuje nic zaručeně. Člověk musí být napojený na přítomný okamžik. Ani sprosté slovo nezabere vzdycy. Někdy jsou vulgarismy kontraproduktivní a vtip dokáže na místě zabít. Takže něco, co všechny zaručeně rozesměje, neexistuje. To by to potom mohl dělat chatbot nebo nějaká umělá inteligence.

Má český stand-up podle vás nějaká specifika v porovnání s ostatními zeměmi?

Asi ty začátky. Navazovali jsme na to, co jsme u nás už měli, což ale nebyl úplně stand-up. Byla to různá divadla malých forem, kabarety a podobně. Češi jsou možná specifictí hrou s jazykem a vytvářením slovních říček. To se v anglosaském stand-upu samozřejmě taky objevuje, ale u nás se to z počátku objevovalo více.

Když vstupujete na podium dělat stand-up, jdete tam sám za sebe? Nebo vstupujete do nějaké role?

Já jsem tam sám za sebe, ale jak říkají někteří zahraniční komici, stand-up komik je trochu poškozený člověk. Musí najít tu svoji osobitost. A ta persona je jakási zvětšenina či alter ego. A je vám hodně blízko, takže často nevíte, jestli jste to vy, nebo to vaše jevištní já. Někdy se dostaví, když ho nepotřebujeme, a pak se taky sluší říct, že někdy se naopak nedostaví, když je ho na jevišti potřeba. Ale v zásadě jsem na podiu sám za sebe, jenom trochu jinak.

Vaše jevištní já si zakládá na určité míře trapnosti. Jak spolu souvisí trapnost a zábavnost? Je tam nějaká hranice?

Řekl bych, že než hranice je tam pro mě takové přemostění, jak spolu tyto dva póly mohou komunikovat. A toho je potřeba si být vědom. Umět vyhodnotit situaci podobně jako divák. Když se stane něco nečekaného, je potřeba to reflektovat, a to i svoji chybu. Takzvaně hrát otevřenou hru a umět přiznat to, co už divák třeba ví. Ale já jsem tam od toho, abych to řekl. I za toho diváka. Tuhle se mě někdo ptal, zda si před vystoupením dávám nějaký alkohol na kuráž. To rozhodně nedělám, protože nemůžu mít na podiu větší sebevědomí, než bych si zasloužil.

AnŘ

